Görüyorsunuz ya, bu ormandaki en akıllı hayvan benim! Bakın, bugün kaç kitap bitirdim!
Aslında o kadar da zeki hissetmiyorum ama kimse bunu bilmemeli. Harika görünmeliyim.
Evvel zaman içinde, zümrüt yeşili yaprakların ninniler fısıldadığı ulu bir ormanda, burnu havada bir tilki yaşarmış. Herkesten çok okur, en çok o bilirdi.

NotebookLM

Günlerini dev ağaç kütüklerinin üzerine çıkıp orman halkına üst perdeden dersler vererek geçirirdi. Sözleri büyük, ama kalbi gürültülüydü.
Sevgili tavşanlar, irade her şeydir! Nefsinize hakim olmayı öğreneceksiniz!
Acaba beni gerçekten dinliyorlar mı? Neyse, şu an çok havalı görünüyorum.
NotebookLM

Aman Allah’ım... Şu peynirin kokusuna, şu kusursuz güzelliğine bak!
Midem öyle bir gurulduyor ki... Sadece bir ısırık alsam kimse fark etmezdi, değil mi?
Derken bir gün, yüksek bir meşe dalında altın gibi parlayan, başkasına ait enfes bir peynir parçası gözüne ilişti. Tilkinin aklı başından gitti.
NotebookLM

Okuduğu onca kitap, verdiği onca ders aklına hücum etti. Bunun yanlış olduğunu, o peynirin kendisine ait olmadığını çok iyi biliyordu.
Yapmamalıyım. Eğer onu alırsam, o tavşanlara anlattığım her şey koca bir yalan olur.
Hayır! Benim gibi ulu bir bilge asla başkasının yiyeceğine el uzatmaz.
NotebookLM

Dur, yapma! İrademe sahip çıkabilirim. Güçlü bir tilkiyim ben!
Dayanamıyorum... Canavar çok güçlü, direncim tereyağı gibi eriyip gidiyor!
Fakat karnının derinliklerinde uyanan küçük, huysuz gölge canavarı onu dürtmeye, aklını çelmeye başlamıştı. Tilki iradesiyle direnmeyi denedi.
NotebookLM

Kitaplardaki kelimeler rüzgara karışıp uçtu. Tilki, yenilginin verdiği ağır suçluluk duygusu içinde peyniri gizlice midesine indirdi.
Sadece küçücük bir parçaydı... Ne yapayım, çok da lezzetliymiş.
Ben ne yaptım? Kendi kurallarıma kendim ihanet ettim. Çok utanıyorum.
NotebookLM

Ah, Bilge Kaplumbağa! Ne güzel tesadüf... Ben de tam kitabımın en heyecanlı yerini okuyordum.
Lütfen ağzımın kenarındaki kırıntıları görme. Lütfen hiçbir şey anlamamış ol!
O an, ormanın en yaşlı ve en bilge sakini, yosun tutmuş kabuğuyla ağır ağır belirdi. Tilki gerçeği gizlemeye, durumu kurtarmaya çalıştı.
NotebookLM

Kaplumbağa, tilkinin telaşına tatlı tatlı gülümsedi. Onu azarlamadan, yargılamadan sadece şefkat dolu, sıcacık gözlerle izledi.
Merhaba genç dostum. Ormanın rüzgarı bugün bize küçük sırlar fısıldıyor sanki.
O gözler... Her şeyi görüyor ve biliyor. Ondan hiçbir gerçeği saklayamam.
NotebookLM

Bilge Kaplumbağa usulca iç çekti ve **tilkinin elinden düşürdüğü onca kitaba bakarak** o can alıcı soruyu sordu.

NotebookLM

Tilkinin tüm kibri bir anda balon gibi sönüverdi. Sonunda teslim oldu; başını önüne eğdiğinde yanaklarından süzülen bir damla yaş toprağa düştü.
Durduramadı... İçimdeki huysuz sese yenik düştüm. Ben bilge falan değilim.
Kendime çok kızgınım. Görünüşe bakılırsa hiçbir zaman gerçekten bilge olamayacağım.
NotebookLM

Kaplumbağa yavaşça kırışık elini kaldırdı ve tilkinin kalbini işaret etti. Tam orada, sıcacık ve **altın sarısı bir ışık** belirmeye başladı.

NotebookLM

Gerçek bilgelik, içteki gölge canavarla kılıç çekip savaşmak değil, onu merhametle, sevgiyle ve sabırla eğitebilmekti.
İçindeki o açgözlü canavarı kitaplarınla susturamazsın. Onu ancak sabırla kucaklayarak dönüştürebilirsin.
Demek o canavar benim düşmanım değilmiş. Sadece sevilmeye, anlaşılmaya ihtiyacı olan zayıf bir parçammış.
NotebookLM

Seni artık duyabiliyorum canavar. Seni öfkeyle değil, sevgiyle doyuracağım.
Ne kadar da tarifsiz bir huzur... İçimdeki o dinmek bilmeyen telaşlı açlık usulca kayboluyor.
Tilki, kaplumbağanın sözlerini dinledi. Yere oturdu, gözlerini yumdu ve uzun, derin bir nefes alarak hayatında ilk defa aklını değil, kalbini dinledi.
NotebookLM

Gözlerini açtığında pırıl pırıl gülümsüyordu. Elinde kalan son peynir parçasını oradan geçmekte olan minik bir fareye uzattı.
Al bakalım küçük dostum, bu senin hakkın. Keyifle, afiyetle ye!
Vermek, saklamaktan ve gizlice almaktan çok daha tatlıymış. İşte ilk defa şimdi gerçek bir bilge gibi hissediyorum.
NotebookLM

Bana gerçeği gösterdiğin ve beni kalbimle tanıştırdığın için teşekkür ederim, Bilge dostum.
Yol uzun, ama artık bu yolda tek başıma değilim. Kendimle dost olmayı nihayet öğrendim.
O günden sonra tilki, sadece ezberleyen değil, nefsini sevgiyle eğiten birine dönüştü. Bilge Kaplumbağa ile batan güneşe karşı, huzur içinde oturup ormanı dinlediler.
NotebookLM